

Милица М. Гучанин*

Универзитет у Крагујевцу, Факултет педагошких наука у Јагодини

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ У САВРЕМЕНОЈ НАСТАВИ

Апстракт: Развој науке и технике и њихова примена у друштву, условила је превазилажење досадашњих традиционалних модела учења и увођење нових, иновативних модела наставе. Савремена настава физичког васпитања, темељи се на интердисциплинарности, што представља добру основу за још већу примену нових модела учења, а посебно пројектног модела. Пројектни модел наставе, у средиште ставља ученика, који кроз реализацију пројекта развија сопствене компетенције. Циљ рада је представљање резултата истраживања у настави физичког васпитања, у којима је примењена пројектна настава, као и интердисциплинарност физичког васпитања. Рад се базира на прегледу релевантне литературе, односно анализи резултата истраживања истих. За претрагу иностраних радова, коришћене су базе академских часописа JURN, ERIC, EBSCO, Taylor & Francis, Research Gate, које обухватају истраживања из области друштвених наука. Истакнуте су предности примене пројектног модела, препоруке за примену у настави физичког васпитања, као и за повећање броја истраживања на тему истог.

Кључне речи: *пројектна настава, пројектни модел наставе, физичко васпитање, интердисциплинарност.*

УВОД

Савремена настава 21. века, подразумева стицање и примену знања из више различитих области, које од ученика захтевају активно учешће, како у усвајању знања тако и његовој примени. Насупрот традиционалној настави, у коме је ученик углавном пасивни слушалац, савремена настава пред ученике поставља захтеве, до чијих решења се долази како самосталним активностима, тако и сарадњом са осталим ученицима или друштвом у целини. Последњих двадесетак година, у пракси су све више присутни иновативни модели наставе. Многи истраживачи сматрају да учење засновано на пројектном моделу наставе има потенцијал да ученицима пружи задовољство у решавању одређеног проблема, развијање способности и примену истих у свакодневном животу

* m.gucanin@gmail.com

(Fox, 2013). У настави физичког васпитања од иновативних модела, доминирају индивидуална и индивидуализована настава, док се остали модели попут проблемске, пројектне наставе примењују врло мало. Доста пажње поклања се интердисциплинарности у настави физичког васпитања, о чему сведоче и бројна истраживања. Пројектна настава је један од иновативних модела наставе, који у себи садржи интердисциплинарни приступ, што представља добар темељ за планирање и реализацију пројектне наставе у физичком васпитању. Рад се заснива на анализи резултата релевантних истраживања на тему пројектне наставе и њеној примени у пракси. Нарочита пажња биће посвећена анализи истраживања интердисциплинарног карактера у области физичког васпитања. Циљ рада је да се представљањем резултата истраживања и релевантне литературе, утврде предности примене пројектне наставе и разлози зашто је неопходно чешће примењивати у области физичког васпитања. На основу наведеног, дат је закључак о пројектној настави, као настави која обједињује и прожима више различитих области, природних, друштвених, искоришћава различите вештине, способности, знања из свакодневног живота, и доприноси развоју функционалних способности ученика, што чини основ савремене наставе. Изнете су и импликације, при чему наредни рад може послужити као основ за даља истраживања иновативних модела наставе, пројектног модела у настави физичког васпитања и унапређивање наставног процеса.

ПРОЈЕКТНА НАСТАВА

Основни задатак пројектне наставе је да се развојем и применом стваралачких способности наставника утиче на развијање стваралачког мишљења како ученика, тако и свих учесника у образовању (Ђорђевић, 2007). Пројектна настава је проблемски и истраживачки усмерена настава, поткрепљена самосталним истраживачким радовима, Томас (Thomas, 2000). Представља комплексан задатак који од ученика захтева да припреми истраживање, спроведе, реши проблем, утврди резултате истраживања и презентује их (Fabijanić, 2014). У пројектној настави ученици раде у групама, најчешће решавајући постављени проблем који је интердисциплинарног карактера. Самостално одлучују како приступити проблему и које ће активности применити. Прикупљају информације из различитих извора, анализирају, синтезирају и формирају закључак (Fox, 2013). Циљ пројектне наставе јесте развијање стваралачког, креативног мишљења ученика, кроз решавање постављеног проблема, коришћењем ресурса који су ученицима доступни, као и употребом различитих вештина и способности, Кокотсаки (Kokotsaki, 2016).

Улога ученика у пројектној настави

Како би се пројектна настава, што боље разумела, неопходно је поћи од тумачења школе, знања и улоге ученика у школи, зачетника пројектног модела Џона Дјуиа, који је сматрао да сазнања која потичу из материјалног искуства имају своје вредности само ако служе као средство, односно инструмент за практични живот. Према његовим речима најбоље образовање је оно у коме ученик учи кроз рад и најбоље га припрема за сусрет са стварношћу. Школа мора да варира степен сложености захтева које ставља пред ученике (Вилотијевић и Вилотијевић, 2016). Постоје бројна тумачења пројектне наставе, која у својој бити представља ученика као истраживача. Он напушта своју устаљену улогу учесника у образовању који репродукује градиво у учионици са већ предвиђеним програмом. Ученик постаје креатор свог знања, проналазач путева који воде до решења проблема. Сарадничким односима са другим ученицима размењују се знања, искуства, развијају способности и вештине које не само да су важне за решавање постављеног проблема, већ се касније примењују у реалним ситуацијама. Развија се и васпитна, односно социјална димензија, у којој ученици развијају комуникацијске вештине, толеранцију, међусобно поштовање. У свим активностима које пројектна настава захтева, осим што се мења улога ученика, мења се и улога наставника. Наставник постаје координатор активности, особа која усмерава ученике на праве путеве који воде до решења проблема. Саветује и води ученике кроз фазе пројектне наставе, како би крајњи циљ био у потпуности реализован, што не подразумева само решење проблема и формирање стваралачког мишљења ученика, већ и осећај задовољства код ученика због сопственог залагања, сарадње, учења нових знања, истраживања и успеха.

Пројектна настава у физичком васпитању

Примена пројектног модела наставе, као иновативног модела, у физичком васпитању, доприноси да ученици самостално планирају имплементирају идеје у свакодневне школске активности. Постоје одређена ограничења приликом реализације, која се углавном односе на школске услове у којима се реализује настава физичког васпитања, Кајан (Соупе, 2016). За примену пројектног модела у настави физичког васпитања, неопходна је добра припрема наставника, чији задатак јесте да усмери ученика на формирање и реализацију пројекта. Неопходно је да критички размишља, мотивише ученике, проналази све могуће начине за остваривање циља физичког васпитања; израђује интердисциплинарне курикулуме, односно превазилази простор између наставних предмета стварајући један свеобухватан, који ће ученицима допринети побољшању физичких способности и успеха истовремено (Lu & De Lisio, 2009).

Применом пројектне наставе у физичком васпитању, ученици ће моћи да развијају стваралачко и креативно мишљење. Постају лидери и организатори активности која, иако наизглед тешка и непривлачна, постаје предмет интересовања, због рада у групи и одабира оних задатака, које ће ученик у скалду са могућностима моћи да испуни. Прегледом релевантне литературе у оквиру примене пројектне наставе и интердисциплинарности у физичком васпитању, можемо рећи да пројектна настава у себи садржи интердисциплинарни приступ који представља базу за што већу примену пројектног модела у настави физичког васпитања.

МЕТОДОЛОГИЈА РАДА

За претрагу радова на тему пројектне наставе и интердисциплинарности у физичком васпитању, коришћене су базе академских часописа JURN, ERIC, EBSCO, Taylor & Francis, Research Gate, које садрже истраживања на пољу друштвених наука. Претрага референтне литературе заснива се на примени пројектног модела наставе у физичком васпитању, као и њене интердисциплинарности. Разматрани су радови домаћих и страних аутора, не узимајући у обзир године публикација рада. Прегледом различитих истраживања, проблем примене пројектне наставе у оквиру физичког васпитања је недовољно истражен, док на тему интердисциплинарности постоје радови публиковани у домаћим часописима.

ПРЕГЛЕД ИСТРАЖИВАЊА

О примени пројектног модела, говори рад групе истраживача из Шпаније који су га применили у оквиру програма физичког васпитања, чиме су процењивали развој личних вредности и ставова ученика, Рамирез и други (Ramirez et al., 2017). Резултати спроведеног истраживања показали су да је PBL програм (Project Based Learning), допринео унапређивању свести ученика о поштовању и вредности и других ученика, као и одговорности. Резултати истраживања, које су представили турски истраживачи (Senel et al., 2015) на факултету за спорт и физичко васпитање, показују однос студената према пројектној настави као моделу учења и мотивационих стратегија за учење. Они су показали да пројектна настава доприноси ефикасности у учењу, односно развоју саморегулације у учењу и већој примени когнитивних способности. Емпиријско истраживање које је спроведено у Немачкој, показало је да су академска постигнућа ученика већа у експерименталној групи која је програм реализовала повезивањем садржаја наставе физичког васпитања са садржајима наставе биологије од контролне групе у којој је програм реализован на традиционални начин (Spintzyk et al., 2016). Резултати

су поакзали да су већа заинтересованост ученика и значајан пораст знања присутни приликом реализације садржаја кроз повезивање више различитих наставних предмета. У циљу развоја образовних технологија, рад који се односи на интеракцију савремене технологије и физичког васпитања, је рад Губакса (Gubacs, 2004). Истраживање је показало да увођење филма, видеа, снимања на самим часовима, доприноси развоју мотивације код ученика, критичког мишљења позитивног социјално-емоционалног понашања. Развоју савремене наставе физичког васпитања доприноси и рад Кокса и Меанеја (Cox & Meaney, 2018), који су такође истраживали интеграцију дигиталних медија у настави физичког васпитања, путем пројектне наставе. Истраживање је показало да се интеракцијом догиталних медија, савремених технологија и садржаја наставе, код ученика и наставника развијају креативност приликом учења и подучавања. Ивановић (Ивановић, 2012), у свом раду представља примену информационих технологија, веб-страница, у циљу унапређивања физичког образовања. Наводи да је интегрисање технологије у физичко васпитање само подршка ученицима у процесу учења, док се основни циљ физичког васпитања не сме занемарити. О процесу интеграције других наставних садржаја у физичко васпитање путем пројектног модела наставе, говори и рад Кајана и сарадника (Coyne, Hollas & Potter, 2016) у коме се говори о корацима пројектног модела наставе, односно фазама истог. Закључак истраживача је да се пројектним моделом, код ученика развијају мотивација, вештине и стилови учења, побољшана сарадња и знање о садржају. Побољшана интризична мотивација настала као резултат истраживања примене пројектне наставе, представљена је у раду Мартина (Martin, 2008), који закључује да примена пројектног модела доприноси развоју целокупне личности ученика односно наведеној мотивацији, самопоштовању, самопоуздању, критичком мишљењу, креативности. О истим исходима примене пројектне наставе, можемо прочитати у раду истраживача Хусмана и Напер-Овена (Hushman & Naper-Oven, 2011), који наводе да пројектна настава доприноси развоју истраживачких вештина ученика. Наводи се важност учестале примене програма, у циљу превазилажења проблема са којима се сусрећу не само ученици, него и наставници, током рада на пројектима. У циљу побољшања исхода учења, резултати спореденог истраживања Шова и сарадника (Chow et al., 2008), показали су да је неопходно добро и организовано планирање пројектне наставе, чијем развоју доприноси учесталија примена пројектне наставе. Препоруку за увођење пројектног модела у наставу физичког васпитања дао је и Луо (Luo, 2017). Резултати истраживања показали су да су ученици експерименталне групе, која је садржаје из бангминтона реализовала путем пројектног програма, показали висок ниво перформанси у учењу вештина, знања и социјалне интеракције, чиме је смањена разлика између ученика са високим и ниским нивоима моторичких способности. Тредвел истиче да је примена пројектног модела у физичком васпитању важна због чињенице да се ученици самостално, заједнички, бирају начине, садржаје реализације одговарајућих циљева и

решавања проблема, што доприноси развоју мотивације, креативности и развијању критичког мишљења (Treadwell, 2018). Истраживање упоређивања методологије пројектног модела учења са методологијом искуственог учења, које је спровео Бетхел (Bethell, 2011), показало је да је пројектно учење ефикасно средство у процесу потпуног укључивања ученика у рад као и за развој учења, стратегија и стилова учења.

Важност интердисциплинарног приступа, као савременог програма у настави физичког васпитања, представљен је у раду аутора Каитани и сарадника (Kaittani, 2017). Суштина интердисциплинарног приступа у настави физичког васпитања је да се формирају курикулуми који ће објединити више наставних садржаја, на основу којих ће ученици моћи да организују и разумеју знања из више области, користе сопствено искуство, као и да развијају своје способности и постижу бољи успех. Увођење интердисциплинарног приступа у курикулум је често, јер се сматра да се на овај начин пројектују реалне животне ситуације (Reynolds, 2012). Пример интердисциплинарног приступа дат је у раду у коме у дванест корака објашњена обрада садржаја из гимнастике, Маркс и Конукман (Marx & Konukman, 2009). Наставници сарађују како би применили ефикасније технике учења, повезујући наставне предмете. У прилог томе говори ауторка Здравковић (Здравковић, 2016), која је табеларно приказала садржаје музичке културе који се могу интегрисати у наставу физичког васпитања за сваки разред основне школе. Циљ је повезати физичке и музичке способности као што су ритам и покрет, брзину са динамиком итд. Још један програм који истраживачи наводе је SPARK програм, који обезбеђује повећање физичке активности кроз здравствену и моторичку спремност, који истовремено утичу на повећање академског постигнућа ученика, Шери (Schar, 2015). Вебстер (Webster) у свом раду наводи, скуп истраживања која се баве програмима за повећање физичког образовања, као и програме помоћу којих ће се наставници додатно усавршавати и проширивати своје компетенције (Webster, 2016). Трудај и Шепард (Trudeau & Shephard, 2008) наводе да академска постигнућа ученика, применом садржаја физичког васпитања на наставним предметима, неће бити уназађена, већ у прилог томе је чињеница којом је могуће решити проблем недовољне физичке активности деце. Аутори Игњатовић, Милорадовић (Игњатовић и Милорадовић, 2018), у прегледу истраживања на пољу интердисциплинарности, истичу бројне радове који се баве повезивањем различитих наставних садржаја са садржајима наставе физичког васпитања, попут математике, енглеског језика и музике. Исти аутори наводе и здравствени приступ физичком васпитању, који се тиче решавања проблема гојазности код деце, који се јавља као продукт савременог живота ученика. У прилог томе је и истраживање спроведено у циљу смањења гојазности код деце (Hoog et al., 2017). Истраживачи су спровели програм у који је имплементирана физичка активност, а који је могуће применити и на часовима физичког васпитања, који је допринео смањењу гојазности код деце. На основу наведеног, физичко васпитање има јак утицај на побољшање здравља ученика, тако да се његова улога у савременој настави ставља на примарно место.

ЗАКЉУЧАК

Прегледом релевантне литературе у оквиру примене пројектне наставе и интердисциплинарности у физичком васпитању, можемо закључити да су у највећем броју истраживања резултати позитивни. Истраживачи су на различите начине проучавали феномен пројектне наставе, тако да су након презентовања резултата, представљене и погодности примене пројектног модела. Предности примене пројектне наставе, у настави уопште и у настави физичког васпитања могу се сврстати у неколико категорија:

- формирање нових курикулума (програма који излазе из оквира традиционалних наставних планова и програма);
- формирање и коришћење стратегија учења код ученика (когнитивних, метакогнитивних способности, учења у односу на мотивацију, стратегија управљања ресурсима);
- унапређивање академских постигнућа односно успеха ученика, моторичких способности;
- развијање компетенција ученика (самосталност, организованост, тимски рад, лидерство, толеранција, комуникација);
- унапређивање сарадње ученика са наставницима (партнерски, тимски сараднички однос).

Наведене предности карактеристичне су за пројектни модел наставе, јер се у основи пројектне наставе налази проблем односно водеће питање, које заједнички решавају ученици и наставници. Наставник води ученика кроз фазе пројектне наставе и усмерава га на проналажење одговарајућих стратегија учења у зависности од могућности ученика. За наставу физичког васпитања, веома је значајно да се пројектна настава примењује што више, јер су садржаји често ученицима тешки, већ виђени и непривлачни, попут гимнастике и атлетике. Кроз постављање проблема, који захтева коришћење и примену других садржаја или ресурса, коришћење знања из свакодневног живота, настава физичког васпитања постаје занимљива, а садржаји интересантнији. Потреба за иновирањем физичког васпитања, произилази из тренутног стања у настави, при чему је мотивација за бављењем физичком активношћу веома мала, а здравствена потреба све већа. Те контрадикторности су управо, проблеми са којима се ова настава сусреће и која се морају довести на исти или приближан ниво. Решење које се нуди је у пројектном моделу наставе, јер у физичком васпитању, ученици користе знања, активности које су им свакодневне, попут трчања или игре, а која се могу искористити приликом реализације пројекта. Школски услови често не дозвољавају реализацију свих садржаја из физичког васпитања, тако да кроз пројекат, ученици неће морати да се везују само за школски простор и материјалне услове у школи, већ излазе из тог оквира

користећи погодности других простора и средстава која су им доступна. Своје способности моћи ће у потпуности да изразе, чак и они ученици који нису физички активни, јер решавањем постављеног водећег питања пројекта, увек постоје неке активности у којима ће моћи да дођу до изражаја.

Како би се литература употпунила новим истраживањима, неопходно је спорводити пројектну наставу у пракси. У настави физичког васпитања, као што је напоменуто, пројекти нису у потпуности заживели. Доста истраживача бави се спортом, спортским погледима на здравље, будућност, док су истраживања из области наставе присутна у мањој мери. Прегледни рад може послужити као допринос истраживањима у оквиру наставе физичког васпитања, и наставе уопште. Изнете чињенице о пројектном моделу наставе, могу послужити наставницима, практичарима да иновирају свој рад, унапређују сопствене компетенције и ученицима пруже још веће могућности развоја њихових компетенција.

Литература

- Brassler, M. (2017). *How to Enhance Interdisciplinary Competence – Interdisciplinary Problem-Based Learning*, <https://doi.org/10.7771/1541-5015.1686>.
- Bethell, Morgan (2011). Problem-based and experiential learning: Engaging students in an undergraduate physical education module. *Journal of Hospitality, Leisure Sport & Tourism Education*, 10(1).
- Вилотијевић, М. и Вилотијевић, Н. (2016). *Модели развијајуће наставе I*. Београд: Учитељски факултет.
- Gubacs, K. (2004). Project-based Learning: A Student-centered Approach to Integrating Technology into Physical Education Teacher Education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 75(7), 33–37.
- Grant, M. M. (2005). Project-Based Learning In a Middle School. *Journal of Research on Technology in Education*, 65–98.
- Ђорђевић, В. (2007). Иновативни модели наставе. *Образовне технологије*, 76–97.
- Здравковић, В. (2016). *Интегративни приступ у почетној музичкој настави у основној школи*. Докторска дисертација. Универзитет у Нишу, Педагошки факултет у Врању.
- Игњатовић, А. и Милорадовић, Б. (2018). Интердисциплинарни приступ у настави физичког васпитања у основној школи. *Зборник радова Учитељског факултета у Ужциу*, 21, 235–248
- Ивановић, М. и Ивановић, У. (2012). Савремене информационе технологије у настави физичког васпитања. *International Conference. Technical Faculty Čačak*, 1-3rd June 2012.
- Kaittäni, D. a. (2017). Interdisciplinary Teaching in Physical. *Arab Journal of Nutrition and Exercise*, 91–101.

- Kokotsaki, D. a. (2016). Project-based learning: A review of the literature. *Improving Schools*, 1–11.
- Lu, C. & De Lisio, A. (2009). Specifics for generalists: Teaching elementary physical education. *International Electronic Journal of Elementary Education*.
- Luo, Y. (2017). The influence of problem-based learning on learning effectiveness in students of varying learning abilities within physical education. *Innovations in Education and Teaching International*.
- Marx, A. C. & Konukman, E. F. (2009). An Interdisciplinary Approach to Physical Education and Sport. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 80(4), 12–13.
- Martin, L. West, J. & Bill, K. (2008). Incorporating Problem-Based Learning Strategies to Develop Learner Autonomy and Employability Skills in Sports Science Undergraduates. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 7(1).
- Nosic, C. (2007). Projekt u nastavi hrvatskoga jezika. *Život i škola*, 57–63.
- Ramírez, V., Padiál, R., Torres, B., Chinchilla, J., Suárez, C., Chinchilla, J., González, S. & Cepero González, M. (2017). The effect of a “PBL” physical activity program based methodology on the development of values in Spanish Primary Education. *Journal of Human Sport and Exercise*, 12(4), 1310–1327. Doi: <https://doi.org/10.14198/jhse.2017.124.17>.
- Reynolds, E. R. (2012). Creating Cross-disciplinary Courses. *J Undergrad Neurosci Educ*, 11(1), A72–A75.
- Senel, E. Ulican, H. & Adilogullari, I. (2015). The Relationship between Attitudes towards Problem-based Learning and Motivated Strategies for Learning: A Study in School of Physical Education and Sport. *Anthropologist*, 20(3), 446–456.
- Schary, D. (2015). Interdisciplinary and Intradisciplinary Research and Teaching in Kinesiology: Continuing the Conversation. *Quest*, 67(2), 173–184.
- Spintzyk, K., Strehlke, F., Ohlberger, S., Gröben, B. & Wegner, C. (2016). An Empirical Study Investigating Interdisciplinary Teaching of Biology and Physical Education. *SCIENCE EDUCATOR*, 35–42.
- Treadwell, S. M. (2018). Making the Case for Project-based Learning (PBL) in Physical Education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 89(1), 5–6
- Thomas, W. (2000). http://www.bobpearlman.org/BestPractices/PBL_Research.pdf.
- Fabijanić, V. (2014). Projektna nastava: primjena u izradi istraživačkih radova učenika. *Educatio Biologiae*, 89–96.
- Fox, G. (2013). *Project based learning in primary grades*. Michigan: Michigan University.
- Hastie, R. C. (2017). Health-Related Fitness Knowledge Development Through Project-Based Learning. *Journal of Teaching in Physical Education*, 119–125.
- Holubova, R. (2008). Effective teaching methods Project-based learning in physics. *US-China Education Review*, 27–36.
- Hoor, G., Plasqui, G., Kok, G. & Schols, A. (2017). Development, Implementation, and Evaluation of an Interdisciplinary Theory – and Evidence-Based Intervention to

- Prevent Childhood Obesity: Theoretical and Methodological Lessons Learned, *Front Public Health*, Vol. 5, 352.
- Heinrichs, K. (2002). Problem-Based Learning in Entry-Level Athletic Training Professional-Education Programs: A Model for Developing Critical-Thinking and Decision-Making Skills. *Journal of Athletic training*, 37(4 suppl), 189–198.
- Hushman, G. & Napper-Owen, G. (2011). Incorporating Problem-based Learning in Physical Education Teacher Education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 82(8), 17–23. Doi: [10.1080/07303084.2011.10598671](https://doi.org/10.1080/07303084.2011.10598671).
- Coyne, J. H. (2016). Jumping. In: Redefining Teaching and Learning in Physical Education Through Project-Based Learning. *Strategies (La Jolla, Calif.)*, 29(1), 43–46.
- Cow B. Tsai, E. & Louie, L. (2008). Application of problem-based learning for “Physical Education and Recreation Management” courses. *Studies on Teaching and Learning*. Hong Kong: Hong Kong Baptist University, 7–16.
- Cox, D. & Meaney, K. (2018). Lights, Camera, Project-Based Learning!. *Strategies*, 31(1), 23–29. Doi: [10.1080/08924562.2017.1394240](https://doi.org/10.1080/08924562.2017.1394240).
- Webster, C. A. (2016). Integrative Public Health-Aligned Physical Education and Implications for the Professional Preparation of Future Teachers and Teacher Educators/Researchers in the Field. *Quest*.

Milica M. Gucanin

University of Kragujevac, Faculty of Education in Jagodina

PHYSICAL EDUCATION IN MODERN TEACHING

Summary

The development of science and technology and their application in society, led to the overcoming of traditional models of learning and the introduction of new, innovative teaching models. Contemporary teaching of physical education is based on interdisciplinarity, which is a good basis for even greater application of new learning models, especially the project based learning. The project based learning puts students at the center, so that, through the realization of the project, they develop their own competencies. The aim of the paper is to present the results of the research in the teaching of physical education, in which project teaching is applied, as well as the interdisciplinary physical education. The work is based on a review of the relevant literature, i.e. analysis of the results of the research of the same. For the search of foreign works, the base of the academic journals JURN, ERIC, EBSCO, Taylor & Francis, Research Gate, which includes research in the field of social sciences was used. The advantages of applying the project model, the recommendations for applying it in teaching of physical education, and the increase in the number of research on the subject are highlighted.

Keywords: *project teaching, project based learning, physical education, interdisciplinary.*